

Duhovna misel - 24. sep. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Verouk pri nas doma

Bistveni del vzgoje otrok mora biti tudi posredovanje vere. Otežuje sedanji slog življenja z razporeditvijo delovnega časa, zapletenostjo današnjega sveta, v katerem mnogi živijo v mrzlem ritmu, v boju za preživetje.

Kljub temu mora biti domača hiša še naprej kraj, kjer se učimo kako spoznavati osnove in lepoto vere, kako moliti in služiti bližnjemu. To se začne s krstom, kjer – kakor je rekel sv. Avgustin – matere, ki prinesejo svoje otroke, »sodelujejo pri svetem rojstvu«. Potem se začenja rast novega življenja. Vera je Božji dar, ga prejmemo pri krstu, in ne dosežek človeškega dela, vendar starši Božje orodje za to, da vera zori in se razvija. »Lepo je, ko matere navajajo svoje otročiče, naj Jezusu ali Božji Materi pokažejo poljub. Koliko nežnosti je skrito v tem! V tistem trenutku posreduje otroško srce kraj molitve.«¹

Posredovanje vere otrokom predpostavlja, da starši resnično izkusijo, da je treba v Boga zaupati, ga iskati in potrebovati. Ko samo tako en rod oznanja drugemu rodu slavo njegovih del, ko pripoveduje o silovitih Božjih delih (prim. Ps 145,4), samo tak oče pripoveduje otrokom o Božji zvestobi. To zahteva, da izpričamo Božje delovanje v srcih, kamor sami ne moremo priti. Gorčično tako drobno seme, postane veliko drevo, in tako spoznamo nesorazmernost med delovanjem in njegovim učinkom. Potem da ne gospodujemo nad darom, temveč smo le njegovi skrbni upravitelji. Naše ustvarjalno prizadevanje je vendar prispevek, odpira možnost sodelovati z Božjo pobudo. Zaradi tega je treba

»zakonske pare, matere in očete kot dejavne subjekte kateh^{2/3}

